

Verlag reis naar Delft. (3 juli 2009 – 7 juli 2009)

vrijdag 3 juli

Daar ik de vrijdagmorgen nog moest werken konden we maar na de middag vertrekken. Vanuit het station Gent-Dampoort ging het over Antwerpen naar Rotterdam waar we direct aansluiting hadden naar Delft. Het was nog geen 17u00 toen we op ons logeeradres aankwamen. Op wandelafstand van het station en het centrum sliepen we opnieuw bij burgers op basis van kamer met ontbijt. Na een hartelijke kennismaking en de noodzakelijke afspraken gingen we direct op verkenning. Onder een stralend zonnetje kuierden we langs de oude grachten naar het centrum van de stad. Het viel ons direct op dat de auto en het openbaar vervoer volledig verbannen worden uit het centrum. Werkelijk schitterend hoe we daar ongehinderd in bewondering konden staan voor de pracht van het cultureel erfgoed. De fiets is daar dan ook het vervoermiddel bij uitstek. Jong en oud, iedereen verplaatst zich daar met de fiets. Nog meer dan in Utrecht hadden we keuze te over om eens lekker te gaan eten. Voor onze eerste avond lieten we ons binnenvallen in een Argentijns steakhouse met de toepasselijke naam "Buenos Aires". De "Plato Parillero" en de "Lenguado Con Frutas" waren overheerlijke gerechten. We besloten de avond op het gezelligste plein van Delft, namelijk op de Beestenmarkt. Rond dit plein zijn er vele café-restaurants wat maakt dat het middenplein één groot terras is. De meeste cafés hadden een groot gamma Belgische bieren op hun kaart; wij hielden het bij een "Brugse Zot".

zaterdag 4 juli

Om 08u30 werden we verwacht voor het ontbijt met de andere gasten. Nadien vertrokken we te voet naar de startplaats van de wandeltocht. Deze was gevestigd in de kantine van een speeltuin in de Bomenwijk. De organiserende vereniging noemde trouwens "W.S.V. Speeltuin Bomenwijk Delft". Ik meldde me aan de inschrijvingstafel en stelde me even voor aan de twee medewerkers. Groot was hun enthousiasme als ze hoorden dat we uit België kwamen en hun jubileumtocht hadden opgenomen in ons clubprogramma. Uiteindelijk waren we er met zeven Belgen waaronder zes leden van onze vereniging; Annick en Bert, Christiane en Serge en Rudy maakten de Belgische delegatie compleet.

Onder een stralend zonnetje begonnen Greta en ik aan de 25 kilometer. De route was met krijtpijlen aangegeven en op sommige plaatsen aangevuld met zwarte pijlen op witte achtergrond. Met een duidelijke routebeschrijving vertrokken we voor 10,4 km. tot aan de eerste rust. Het werden 10,4 km. rondom Delft. Met steeds de historische torens in het vizier wandelden we o.a. langs het Rijn-Schiekanaal, door prachtige parken, door typische wijken en steegjes, door de universiteitswijk. Het werd een tocht die nooit verveelde en zo kwam het dat we plotseling al aan de rust stonden aan de rand van de stad. De rust was in het restaurant van de aldaar gevestigde IKEA-winkel. De vroege vogels konden daar tot 10u00 gratis koffie en thee krijgen en tot 11u00 een ontbijt voor één euro. Daar het bij ons al na de middag was namen we een lichte maaltijd.

Terug buiten moesten we richting het "Tulip Inn"-hotel waar we direct een onverhard pad insloegen dat ons in de prachtige natuur bracht. We zouden nu tot op het einde of welgeteld 15 km. in prachtige natuur wandelen. Het "Bieslandse bos", het "Hondenbos", het "Natuurgebied De Hertenkamp", het werd 15 km. genieten van overheerlijke natuur. Intussen was de zon feller aan het schijnen en was het in de open natuur voor velen puffen geblazen. Na 17,4 km. hadden we normaal onze tweede rust in "Restaurant De Tobbe". Voor de vroege vogels was het restaurant nog open; in de namiddag stond iedereen voor een gesloten deur daar er later op de dag een trouwfeest plaats vond. Maar niet getreurd, op honderd meter daar vandaan zagen we een molen staan en in een molen is er dikwijls een horecazaak gevestigd. Zo ook in dit geval. De groene parasols nodigden bijna alle wandelaars uit even van de route af te wijken om op het gezellig in de zon badend terras een hapje en/of een drankje te nuttigen. Voor deze uitbaters zal het een schitterende namiddag geweest zijn.

Met nog 7,5 km. voor de boeg in een intussen tropische temperatuur genoten we ten volle van de rijkdom aan natuur die we onder de voeten kregen. Bij aankomst was dan ook een welgemeende proficiat aan de parkoersbouwer en aan de uitpijlers op zijn plaats. Op het terras aan het startgebouw lieten we ons onder een parasol languit wegzakken bij het drinken van een frisdrank. Nagenietend van de zoveelste schitterende natuurwandeling op rij in Nederland kuierden we naar ons logeeradres. Na ons te hebben opgefrist trokken we opnieuw de stad in. Op de Voldersgracht op enkele stappen van de Grote Markt vonden we een gezellig eethuisje waar we een frisse salade met gorgonzola en geitenkaas ons lieten smaken.

zondag 5 juli

Gezien het prachtige weer besloten we naar de kust te trekken, meer bepaald naar Scheveningen. Vanuit Delft reden we via Den Haag met de tram naar Scheveningen, een rit van ongeveer 45 minuten. Ook al zijn we geen kustgaanders, van onze daguitstap naar Scheveningen hebben we echt genoten. Wat een prachtige badplaats, wat een schitterende wandeldijk, wat een proper strand. Daar kunnen wij Belgen alleen maar van opkijken. Kilometers lang wandelden we op de verkeersvrije dijk – ook voor fietsers verboden terrein – genietend van de zomerse sfeer. Tientallen restaurants op de dijk en nog eens tientallen op het strand nodigden de toeristen uit met heerlijke gerechten aan schappelijke prijzen. Vooral in de restaurants op het strand, elk met hun typische soms luxueus interieur, genoten velen van een lekkere vismenu met een glaasje champagne of witte wijn.

We bezochten de "Pier" en wandelden naar de buitenhaven, de vissershaven en naar de jachthaven om alzo in Scheveningen Dorp te belanden. Niets gaat echter boven een bezoek aan het "Gevers Deynootplein". Op dat plein bevindt zich het imposante "Steigenberger Kurhaus Hotel" (5-sterren hotel). Dit Rijksmonument is het kloppend hart van Scheveningen Bad en straalt grandeur en elegantie uit. Verblijf je aan de voorzijde van het hotel dan heb je een zicht op het plein met een sfeervolle fontein, verblijf je aan de achterzijde dan heb je een prachtig zicht op de wandeldijk, het strand en de zee. Een monumentale trap brengt trouwens de gasten van op het terras van het hotel tot op de wandeldijk.

We eindigden onze dag in Scheveningen met een wandeling in het immense duingebied "Meijendel". Het is in dit duingebied dat zich uitstrekt van Den Haag tot Scheveningen waar we vorig jaar gewandeld hadden met de wandeltocht in Den Haag. Na een heerlijke dag aan zee zochten we opnieuw de rust op van het historische Delft.

maandag 6 juli – dinsdag 7 juli

Die twee dagen hadden we voorbehouden voor een bezoek aan Delft. Met een combikaart “Delft Blue Line” genoemd maakten we eerst een rondvaart door het historische hart van Delft. We vaarden tot op het Rijn-Schiekanaal waar we voor de Abtswoudsebrug uitstapten en verder wandelden naar de porseleinenfabriek “Koninklijke Porceleyne Fles/Royal Delft”. Deze fabriek is de enige overgebleven Delfts aardewerkfabriek uit de 17de eeuw. Opgericht in 1653 wordt daar nog steeds elk voorwerp met de hand gemaakt en beschilderd. Daar het een vrij bezoek was maakten we voldoende tijd vrij om de prachtige collectie Delfts aardewerk te bekijken, de schitterende binnentuin te bewonderen en de fabriek zelf te bezoeken.

Na dit bezoek stapten we in de “Delft Express” of de “Delfts Blauwe Trein” genoemd die ons terug naar het centrum van Delft bracht. Zowel bij de rondvaart als met het treinritje kregen we uitgebreide informatie over de geschiedenis van Delft en uitleg over de vele historische bezienswaardigheden die we tegenkwamen. Terug in het centrum besloten we nog een bezoek te brengen aan de Oude en Nieuwe Kerk. Beide kerken hebben een rijke geschiedenis en bevatten heel wat kunstschaten en praalgraven.

Oude Kerk

Aan het Heilige Geestkerkhof, een van de mooiste plekjes van de Delftse binnenstad, staat de oudste kerk van Delft : de Oude Kerk, daterend uit 1246, met zijn karakteristieke scheve toren. Het recent gerestaureerde godshuis heeft een prachtig interieur. Bijzonder zijn de fraai bewerkte preekstoel uit 1548 en de 27 gebrandschilderde ramen, die voor het grootste deel vervaardigd zijn door de bekende glazenier Joep Nicolas. De Nederlandse zeehelden Piet Hein en Maarten Tromp hebben in de Oude Kerk hun laatste rustplaats gekregen, evenals de vermaarde Delftse Schilder Johannes Vermeer.

Nieuwe Kerk

De Nieuwe Kerk aan de Grote Markt dateert uit 1381 en is nauw verbonden met het Huis van Oranje-Nassau. In deze kerk bevindt zich de Koninklijke grafkelder waar de Oranjes hun laatste rustplaats vinden. Prins Willem van Oranje, de Vader des Vaderlands, die in 1584 door moordenaarshand viel, is de eerste uit het Huis van Oranje die er werd begraven; dit gebeurde op 3 augustus 1584. Reeds 46 leden van het Oranjehuis vonden reeds hun laatste rustplaats in de grafkelders van deze kerk. De voorlopig laatste was Bernhard von Lippe-Biesterfeld, de prins-gemaal van Koningin Juliana, die er werd bijgezet op 11 december 2004. Toen iemand van de kerk wat uitleg aan het geven was vroeg ik hem waar de monumentale trap zich bevond naar de Koninklijke grafkelders. Onder een zware steen met vier koperen ringen, ongeveer middenin de open ruimte voor het kerkkoor bevond zich die trap. Het duurt trouwens minimum acht dagen voor de kerk in orde is gebracht voor een begrafenis van een lid van de Koninklijke familie.

Zeer bijzonder is het indrukwekkende praalgraf van Prins Willem van Oranje, dat na een zeer ingrijpende restauratie van vier jaar (1997-2001) weer te bezichtigen is. Het praalgraf is vervaardigd tussen 1614 en 1622 naar een ontwerp van bouwmeester Hendrick de Keyser. De kerk heeft ook 17 gebrandschilderde ramen.

Op onze laatste dag hadden we pech met het weer. Een onweer met daarna af en toe een regenbui gaf Delft een triestige aanblik. We kuierden nog wat rond, namen tijd voor een hapje en een drankje, deden wat inkopen en vertrokken in de namiddag huiswaarts.

Uw verslaggever, GUY DE JAEGER.